

не ще липсать отъ свѣтъ-тъ хороу благородныи конто да сж-
дятъ безпристрастно и да търсятъ и да памѣрятъ правото.

При всичко че въ тѣхно-то лице Габровско-то училище ся
считаше че има трима образованы учители, но отъ 1863 год.
до вторж-тъ половинж на 1866 Габровскы-тъ училища не сж виж-
дали друго освѣнъ твърдѣ дългы ваканци, чести-чести затварянія,
едно постоянно кѣняніе за нареждане никога не сждвано, почти
никакъвъ успѣхъ освѣнъ съ вѣнкашно нѣкое надыхваніе що на-
дыхахж и заразихж нѣколко млади за своиж имъ и общъ по-
вредж. (44)

Сжко и много сжко станж на Габровско-то училище тѣхно-
то учителствованіе. Мѣчно и твърдѣ мѣчно могохъ Габровцы да
ся избавятъ както отъ тѣхъ тѣи и отъ посѣяны-тъ отъ тѣхъ
раздоры за да могатъ свободно и единодушно да пристѣпятъ
въ нареждане на училища-та си.

Ный можахмы всичко това що въ общы думы изрѣкохмы
за поведеніе-то на горѣреченны-тъ дѣйцы и още повече да
кажемъ; не отъ себе си, но като оставяхмы да говорятъ самы-тъ
фактове. Но за по добрѣ памѣрваны да закроемъ за сега мра-
чны-тъ страници на тѣзи бесполезны рвенія и гибелны дѣйст-
вія, както и на тѣжовны-тъ имъ слѣдствія, за да отворимъ по
скоро свѣтлы-тъ страници на този періодъ който настанж на
Габровско-то училище слѣдъ удалеченіе-то на трима-та тѣ и
учители.

Съ искренны-тъ съвѣты и съ неутомимы-тъ старанія и дѣй-
ствія на училищны-тъ попечители въ Одесскъ Габровскы-тъ у-
чилища не пострадахъ отъ изваждане-то на тѣзи учители, но
таже ся управихъ пакъ. Тѣ испратихъ въ Габрово за учителъ първо
Михаила Караспасова и наскоро слѣдъ него и Димитра Енчева,
конто и наредихъ училища-та и започенъхъ прѣданіе-то. Сму-
тители-тъ исчезнъхъ, вълненіе-то прѣстанъ, миръ-тъ и тишина-

(44) Като тѣхны ученицы могатъ до пейдѣ да ся сматрятъ Димитръ Ма-
половъ, Христо Къичовъ Мърхоръ, Юакымъ II. Држце и Калчо Илиевъ.